

BULETIN INFORMATIV

Nr.
31

13
Noiembrie
2020

EDITORIAL

Happy end

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Mijlocul lunii noiembrie este rezervat, peste tot în Europa, echipelor naționale și energiile sunt acolo. Speranțele, calculele, perspectivele fotbalului românesc sunt toate deschise, în încercarea de a arăta nu doar că putem prinde cea de a doua urnă valorică la tragerea la sorți din 7 decembrie pentru preliminariile Campionatului Mondial din Qatar din anul 2022, o grupă deci mai accesibilă, ci și că avem valoare. Valoare și viitor.

Viitor în toate dimensiunile acestui cuvânt.

Viitor pentru România înseamnă calificarea la Cupa Mondială de care am amintit deja, dar un viitor frumos va fi o Românie care să ofere certitudini. Valori confirmate în aceste meciuri, puncte strânse cu Norvegia acasă, duminică și cu Irlanda de Nord, în deplasare, miercuri. Dar, mai ales, puncte fixe pe o hartă a valorilor europene.

În câteva zile, așadar, vom ști, vom avea un final. Totul se va putea circumscrie ideii că un sfârșit este, în aceeași măsură, un început. Aceasta e viața și acesta e fotbalul. Speranța e generatoare de noi proiecții, iar fotbalul românesc nu se sustrage acestui ciclu aproape natural al căutării performanței.

Casa Liga 1 rămâne principala furnizoare de jucători pentru loturile reprezentative și este perfect firesc ca lucrurile să fie astfel. Echipa națională de tineret are și ea un meci determinant cu Danemarca, la începutul săptămânii viitoare, pentru obținerea calificării la turneul final al Euro U - 21. Ținem pumnii strânși și mergem mai departe! Cât mai departe!

Se sfârșește anul și se încheie un capitol, iar suporterii fotbalului nostru, ținută încă departe de stadioane de pandemia generată de virusul SARS-CoV-2, merită să primească vești bune, dar mai cu seamă merită răspunsuri sincere la nesfârșitul șir al întrebărilor care îi frământă. Despre soarta echipelor pe care le iubesc, despre performanțele care vin

sau care continuă să întârzie să vină. Un final fericit, ca în filmele de pe platforma Netflix, e puțin probabil. Un final sincer e însă de preferat pentru acest complicat an 2020, tocmai pentru a avea un 2021 mai bun.

Nu sunt în măsură să judec și să dau verdicte. Sunt în fotbalul românesc și încerc, alături de o echipă cu adevărat profesionistă, la Ligă, să privesc înainte cu speranță, fără a mă uita peste umăr cu mânie. A fost un an extrem, extrem de dificil, din cauza acestei pandemii care a lovit surprinzător, răsturnând calcule, planuri și chiar și speranțe, până la un punct. Au fost o reșezare a lucrurilor și o adaptare obligatorie la reguli noi, care au generat, la rândul lor, analize și rezultate inedite.

Datele sfârșitului de an sunt concrete, le-am amintit mai sus, speranțele există. Nu cunoaștem încă deznodământul. Credem cu toții că va fi unul înscris în această infinită spirală a credinței în succesul alor noștri. Și eu mă aflu tot acolo, cu puterea mea de muncă, cu convingerile mele și cu propriile mele speranțe. Va fi un sfârșit de an mai bun decât felul în care a început. Să credem în noi. The End.

Happy end.

INTERVIU

Interviu cu Eugen Neagoe
(antrenor Astra Giurgiu)

realizat de Octavian Țopa

A antrenat în cariera sa FC U Craiova, Pandurii Târgu Jiu, ASIL Lysi, Aris Limassol, Nea Salamis, Politehnica Iași, Sepsi OSK, FC Hermannstadt și Dinamo. A fost secund al echipei naționale și acum, la 53 de ani, se așează în fața unei noi și mari provocări: **Eugen Neagoe** este pentru următorul an și jumătate antrenorul **Astreii Giurgiu**.

1 Bine ați revenit în CASA Liga 1, domnule Eugen Neagoe. Cum vă simțiți după o perioadă destul de lungă în care ați fost nevoit să urmăriți fotbalul doar la tv?

Mă simt foarte bine. Mi-a fost foarte dor de fotbal, de activitatea de zi cu zi, de teren, de antrenamente, de jocuri... (Oftează) Vedeți dumneavoastră, cu pandemia generată de COVID-19 am fost nevoit să stau departe de carieră. Nu vă ascund că am mai avut propuneri, dar am preferat să las să mai treacă timpul. Acum sunt pregătit, gata de muncă.

2 Ați preluat o echipă cu pretenții mari, dar cu realizări modeste în acest început de sezon. Nu vă e teamă de îi poate rezerva viitorul apropiat?

Niciodată în viață nu mi-a fost teamă. Cu atât mai puțin la fotbal, și ca jucător, și ca antrenor. Nu eram eu dacă simțeam altfel. Astra are fotbaliști extrem de valoroși, cu potențial de echipe naționale și cupe europene și împreună vom îndrepta lucrurile. Cu o asemenea componentă, Astra nu poate fi vreodată o echipă de ultimele locuri.

Trebuie să adunăm puncte împreună.

3 În primele două meciuri veți întâlni ultimele două echipe pe care le-ați antrenat, Dinamo și FC Hermannstadt. Cu ce gânduri pregătiți aceste partide?

(Zâmbește) Asta este realitatea, viața e plină de coincidențe. Îmi face mare plăcere să-mi întâlnesc fostele echipe, am în continuare prieteni acolo, ne vom saluta cu respect pentru că împreună am făcut lucruri concrete cu ceva timp în urmă. Nu văd aceste meciuri ca pe o revanșă. Împotriva lui Dinamo am jucat chiar cu

Hermannstadt și tot la fel am văzut situația. În fotbal sunt importante cele trei puncte și noi vrem să le câștigăm. Atât și nimic mai mult.

4 Astra a trăit mult timp și din realizările deosebite ale cuplului Alibec – Budescu. Cum îi va fi acum, după ce primul, Denis Alibec, aflat în formă sportivă excelentă, a părăsit echipa transferându-se în străinătate?

Este adevărat. Alibec e un fotbalist de clasă, care acum a ajuns la echipa națională. Sezonul trecut, lângă cei doi mai era și Gabi Tamaș, de asemenea

un fotbalist de mare calibru. Astra a terminat pe locul al treilea cu ei, dar și fotbaliștii care au fost aduși sunt foarte buni, competitivi. Au venit în atac Montini și, de curând, Shlomo Azulay. Acesta a fost recomandat de Ronny Levy, are referințe excelente, trebuie pregătit. În apărare, Astra s-a întărit cu Găman, un alt fost internațional. Sunt fotbaliști care au jucat în și cu echipe mari, în competiții importante. Sigur, Denis Alibec este un fotbalist valoros, repet, dar avem soluții.

5 *Cu care dintre actualii elevi ați mai lucrat înainte și ce gânduri de îmbunătățire a lotului aveți?*

Am mai lucrat cu Găman, cu Dima, cu Montini, chiar cu Budescu, pe când eram la echipa națională Cunosc întreg lotul bine. Vă spun sincer că nu m-am gândit la o campanie de transferuri, să renunțăm la jucători. Eu cred cu tărie că este un lot valoros, care poate face mult mai mult decât a făcut până acum. Peste jumătate de an vorbim despre îmbunătățirea lui, evident dacă va fi nevoie.

6 *Având în vedere că veți fi sub contract și în sezonul viitor, ce vă propuneți să realizați pe termen mediu și lung cu Astra Giurgiu?*

(Zâmbeste, din nou) Eu mi-aș dori să prindem play off-ul și să ne batem

pentru cupele europene. Dar acest gând se duce un pic prea departe. Mă concentrez la primele jocuri și la ce se va întâmpla în următoarele cinci săptămâni, când vom avea multe meciuri dificile. Trebuie să adunăm puncte, să urcăm în clasament. Astra a fost tot timpul în primele șase echipe ale campionatului, cu realizări la pozițiile fruntașe. Să nu uităm că ne-a reprezentat cu cinste în cupele europene. Asta ne dorim de la viitor, iar drumul până acolo trebuie să-l pietruim noi, club, antrenori și fotbaliști. Cu răbdare, cu inteligență, cu încredere și cu multă, multă muncă.

INTERVIU

Interviu cu Nicolao Manuel Dumitru Cardoso (Gaz Metan Mediaș)

realizat de **Alexandru Pîntea și Octavian Țopa**

Nicolao Manuel Dumitru Cardoso s-a născut în 12 octombrie 1991, la Nacka (Suedia), din tată român și mama braziliană. Când avea doar șapte ani, familia sa s-a mutat în Toscana și a primit cetățenia italiană. **Nicolao Manuel** a început să joace fotbal la Empoli și a trecut în cariera sa pe la cluburi cu nume în fotbalul european ca Napoli și Nottingham Forest. Are 10 selecții în echipa U-19 a Italiei și nouă în cea U-20.

A debutat în **CASA Liga 1** pe 3 august 2019, în partida FC Botoșani – Gaz Metan 1-1. Are 37 de meciuri pentru echipa sibiană și 11 goluri marcate, dintre care șase în acest sezon în care a fost inclus deja de două ori în "Echipa etapei"!

1 Cum te simți la Gaz Metan Mediaș?

Mă simt foarte bine la club, este o atmosferă ca într-o familie. Toată lumea ne ajută să ne integrăm repede. Anul acesta a fost mai greu, cu pandemia asta, cu schimbările, dar e un club bun pentru fiecare jucător.

2 Trei lucruri care nu îți plac în Mediaș, dar și unul pozitiv ... Cum ai descrie orașul într-un singur cuvânt?

Trei lucruri care nu îmi plac? (*Zâmbește*) Nu există o sală de bowling, nu există cinematograful și, bine, pot să spun, vremea, mi-aș fi dorit să fie puțin mai cald. M-a impresionat lumea, foarte deschisă, capabilă să te ajute în fiecare moment. Bine, când eram mic, am fost cu părinții de câteva ori aici, în Transilvania și știam că oamenii au o mentalitate foarte deschisă. Să descriu Mediașul într-un singur cuvânt? Hm, asta e cam greu... Nu prea mic, nu prea mare (*Râde*) Prea multe cuvinte... Fie, voi

răspunde în engleză: wellcoming!

3 Crezi că echipa va putea repeta performanța de anul trecut, calificarea în play-off?

Răspunsul nu este ușor. Eu cred că avem o echipă bună, dar au fost multe schimbări. Avem nevoie de timp, dar eu am încredere în această echipă și nu cred

că trebuie să schimbăm prea multe în ceea ce facem pentru a repeta performanța de anul trecut.

4 Dacă ți se va propune prelungirea contractului vei accepta?

Am vorbit deja cu clubul, dar trebuie să găsesc cea mai bună soluție pentru familia mea, pentru mine

și, normal, pentru club.

5 ***Dacă ai avea o ofertă cu un salariu mai mare ai pleca de la Mediaș?***

Sincer, am avut oferte, dar nu a existat un acord și cu cei de aici, cu clubul. Eu mă bucur că am rămas și mă bucur că acum există multe lucruri pozitive.

6 ***Cum te înțelegi cu Jorge Costa?***

E o onoare să mă antreneze Jorge Costa, să fie antrenorul nostru! A fost un jucător mare, cu personalitate mare, asta se vede și în fiecare zi poți

să înveți ceva nou de la dânsul.

7 ***La ce altă echipă din CASA Liga 1 ți-ar plăcea să evoluezi?***

(Zâmbește) Asta e o capcană? Ei bine, Steaua, CFR, Dinamo sunt echipe importante în România și în străinătate.

8 ***Care este jucătorul alături de care ai evoluat și care te-a impresionat?***

Ezequiel Lavezzi. M-a impresionat. Mai mult ca om și apoi, evident, ca jucător. De la Gaz Metan mi-a plăcut anul

trecut Darius Olaru. Un profesionist.

9 ***Ți-ar plăcea să joci în echipa națională a României?***

Din păcate, eu nu am cetățenia română. Am încercat, dar tatăl meu are o problemă cu spatele, nu se poate mișca mult, trebuia să meargă la Bologna pentru hârtii, iar noi locuim la Empoli. Nu știu cum se zice corect la ... prea multe hârtii, prea multă birocrație? Da, am încercat să obțin cetățenia, dar m-am oprit deocamdată din acest motiv.

SPONSOR

CRONICĂ

Teatru în English Park

realizată de **Marius Mitran**

După titlul din 1974, primul din istorie, Craiova a început să sufere. Unii spun că bucuria triumfului nu acoperise în totalitate durerea pierderii din 1973, când Știința terminase pe doi, la golaveraj. Îi lipsise un gol, unul singur, și asta pentru că Dinamo își amânase un joc, cel cu CFR Cluj, pentru... 13 minute.

Înainte de ultima rundă (era, practic, vorba de două restanțe), Craiova avea un avans de două puncte și golaveraj mai bun, 54-35, față de 47-32 cât avea Dinamo. Meciurile încep simultan, iar Dinamo știe un lucru: dacă „U” pierde la Arad, cu UTA, CFR Cluj trebuie să piardă în Ștefan cel Mare la 4 goluri! Broșovschi înscrie pentru UTA, iar la București arbitrul sătmărean Otto Anderco, motivând că plouă torențial, retrace echipele la cabine pentru exact 13 minute. Meciul de la Arad se încheie, Craiova e în genunchi, iar la radio se anunță cum Dinamo face diferența necesară; după Viorel Sălceanu și Dumitrache, de două ori, înscrie și Alexandru Moldovan: 4-0! „Le-am dat prima noastră celor de la CFR”, avea să recunoască, după ani, Sălceanu. „Iar conducerea noastră s-a asigurat, cu bani mulți, că UTA va face tot ce-i posibil să bată pe Craiova. Și așa a fost!”, spune același Sălceanu.

Anul următor, '74, situația e perfect identică. Ultima etapă, Craiova are două puncte avans și joacă la Ploiești, cu Petrolul. Dacă pierde, Dinamo e campioană – cu o condiție: s-o bată în Ștefan cel Mare pe FC Argeș, campioana din '72, la 7 goluri diferență. Ceea ce se întâmplă, Dobrin și ai săi fac figurație, rezultatul e într-adevăr 7-0, dar Știința rezistă la Ploiești, 0-0 și e campioană. (Între altele, în acel meci debutează, la

„U”, Negrilă.)

Cum spuneam, aceste sezoane, cu o medie de 40.000 de spectatori pe Central, ard și prefac în legendă o echipă. Adrian Păunescu lansează, în Flacăra, după titlul pierdut în '73, sintagma „campioana unei mari iubiri”, ca replică în oglindă la Dinamo – campioana României.

În 1975, Știința dă înapoi: termină pe 3, după Dinamo și ASA Tg. Mureș, dar se califică prima dată în finala Cupei. O va pierde, în fața Rapidului, care venea din B, cu 1-2. Oblemenco, tot el, trecut de 30 de ani, deschide scorul pe „23 August”, într-o nocturnă de vis, dar un puști, Nae Manea, fugit din spital în papuci și halat, egalează, trimite meciul în prelungiri, oltenii rămân fără doi jucători, eliminați de Rainea, același Rainea dă fault în atac la Balaci, la un gol perfect regulamentar și tot Nae Manea înscrie în minutul 100...

...Sfârșit de capitol. Generația Oblemenco, Deselnicu, Țărlungă, Bădin, Strâmbeanu se clatină. Suntem în 1976. De fapt, sunt în Kuwait City, cu Ilie Balaci, pe țărmul Mării Arabiei, în 2010. Ilie fumează, fumez și eu. „În '76? Terminăm pe 6, în Cupă ne scot unii de la CSU Galați, echipă de B, în semifinale. În toamnă vine Teașcă și, în prima etapă, zice Ilie, batem la București pe Progresul cu 5-1, eu dau 4, unul Cârtu. Purcaru era în poartă, Negrilă, Constantinescu, Talibă Deselnicu și Purima pe spate, Ștefănescu și Beldeanu mijlocași, Țărlungă, eu Donose și Cârtu – în atac. Am luat 10 în Sportul, a doua zi... Da, Deselnicu mai era...” „Și Oblemenco?” „Nea Nelu, nu... atunci, în campionatul ăla, i-a gonit Teașcă din oraș... în primăvară, din cauza cutremurului din 4 martie, returul a început mai târziu, ei s-au dus la Galați și au și promovat anul ăla cu FCM

Galați din B în A... Dar atunci, în primăvara aia, Piticu', Micu' Napoleon a vrut să ne execute și pe mine, și pe Beldeanu, pe mai mulți." Ilie trage din țigară. Privirea e departe, dincolo de ape, ca în copilărie, la Bistreț. Refac din ziare momentul.

E 4 martie 1977. La ora 21 și 22 de minute, un cutremur de 7,2 grade pe scara Richter pune țara la pământ. Ceaușescu e în Nigeria, îl invitase Olusegun Obasanjo, președintele lor. „După cutremurul ăla l-a apucat. În retur s-a ținut de capul nostru, pe la facultate, pe la rectorat. A trimis telegrame de mulțumire partidului, de fapt el era o creație a partidului. Mulți au zis că el a fost creatorul Craiovei Maxima, dar nu e așa. Am terminat pe 3 anul ăla, după

Dinamo și Steaua, dar am luat Cupa, prima din istoria noastră, 2-1 cu Steaua, pe Republicii. El îi mulțumea pe secretarii de partid, că ce bine o ducem, ce repede ne-am refăcut, și prin spate incita publicul împotriva mea, a lui Aurică. Le spunea tot felul de prostii. Odată a apucat să promită că pleacă dacă nu i se îndeplinește nu știu ce dorință și ăia de la Universitatea l-au lăsat din brațe. A doua zi, mi-aduc aminte, orașul era la pământ, el stătea în blocul ăla frumos din fața Primăriei, la English Park și gesticula, cu valizele în mână, cu pălărie pe cap... un personaj... Dooooomniloor, striga, vreți să știți ce face Ilie Balaci? Pe unde umblă? Cine e Aurică Beldeanu? Strângea lumea ca la urs, juca teatru. Pe unde umblam eu?! Aveam 20 de ani și o prietenă, din școală.

Pe Dana, care e cu mine de când eram un puști... În sfârșit, până la finală l-am făcut noi să plece. A zis că să ne dea afară. L-am dat noi pe el. Pe bancă a stat nea Titi Deliu, el scria în Flacăra, peste câteva zile, cum l-a condus pe nea Titi, cum știa el că Vigu o să rateze penalty... tot. Eu cu Sorin am dat golurile. Și de el ne-am despărțit, Dumnezeu să-l ierte; da, atunci, după primăvara aia s-a născut Craiova Maxima, dar formula ei, se poate verifica, nu-i aparține." Marele Blond, singurul geniu pe care l-am cunoscut, tace. „Eu și când eram la națională n-am acceptat ca Ștefan Covaci să mă dea la o parte, nu eram mut. Mă, Ilie, mai taci, zicea nea Tinel Stănescu, secundul lui Covaci, dar

antrenor principal la noi, la Craiova, mai taci, mă, Ilie, că nu te mai chem la lot, nu mai vii la națională. Ba, ai grijă mata, nea Tinele, că nu te mai primesc eu pe la Craiova..."

Ilie își aprinde iar o țigară. „Ce om, nea Tinel! Ce om..." Are o lacrimă în cristalul ochilor. Sau poate e doar reflexia mării. Probabil. „Da, Marius, atunci s-a născut Craiova Maxima..." Ilie, campion și-n '74, cu „campioana unei mari iubiri", știe cel mai bine cum a fost. Cum era. Cum erau. Acum 46 de ani...

De doi ani nu mai este nici Balaci, geniu tutelar al tuturor lucrurilor bune întâmplate Craiovei.

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Statistical & analytical solutions for players, coaches, managers, scouts, professional leagues, clubs, federations
- ▶ InStat Scout video platform
- ▶ Reports
- ▶ Fitness services
- ▶ Broadcasting services/tournaments

**FOOTBALL
BASKETBALL
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x

x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x

instatsport.com

Contact us for a demo
and trial period:
sales@instatsport.com
sales@instat.tv

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA